

Alpių makroregioninė strategija

2013 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Alpių makroregioninės strategijos (2013/2549(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 192 straipsnį, 265 straipsnio 5 dalį ir 174 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į ES Baltijos jūros regiono strategiją (COM(2009)0248),
 - atsižvelgdamas į 1991 m. lapkričio 7 d. Alpių konvenciją,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 8 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos strategija dėl Dunojaus regiono“ (COM(2010)0715) ir į parengiamąjį veiksmų planą (SEC(2009)0712), pridėtą prie strategijos,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos Dunojaus regiono strategijos įgyvendinimo¹,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose Europos Vadovų Taryba paragino valstybes nares „bendradarbiaujant su Komisija toliau rengti galimas būsimas makroregionines strategijas“,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 6 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų (COM(2011)0611),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi makroregioninių strategijų tikslas – geriau panaudoti esamus išteklius siekiant spręsti teritorinio vystymosi problemas, drauge rasti bendrų iššūkių sprendimus, skatinti teritorinę integraciją ir didinti kai kurių ES remiamos politikos sričių ir viešojo administravimo institucijų, vietos ir regioninės valdžios institucijų, kitų institucijų ir pilietinės visuomenės organizacijų partnerystės veiksmingumą;
- B. kadangi Komisija siūlo stiprinti teritorinio bendradarbiavimo politikos tarpvalstybinį skirsnį ir tai, kad bet kokias naujas makroregionines strategijas reikėtų taikyti savanoriškai, tačiau parengti remiantis ankstesne ir geriausia patirtimi;
- C. kadangi teritorijoms, kurios sudaro Alpių regioną, būdinga daug bendrų savybių, pvz., geografinis jų teritorijų, kuriose yra aukštų kalnų, unikalumas ir šių teritorijų glaudūs ryšiai su didesniais, šalia Alpių esančiais miestais;
- D. kadangi Alpių makroregioninė strategija, kuri turėtų būti panaši į ES priimtas Baltijos

¹ OL C 188 E, 2012 6 28, p. 30.

jūros ir Dunojaus regionų strategijas, bus galimybė suteikti Alpėms naują dimensiją ir didesnę svarbą ES, sudarant geresnes galimybes gauti finansavimą;

- E. kadangi Alpių regionas priklauso kelioms ES valstybėms narėms ir ES nepriklausančios šalims ir yra tarpusavyje sujungtas makroregionas, kurio ekonominiai pajėgumai nevienodi ir kuriame daugėja problemų dėl aplinkos, demografinių pokyčių, transporto infrastruktūros, turizmo ir su energija susijusių klausimų, ir kadangi visų suinteresuotųjų subjektų vidaus ir išorės politikos koordinavimas galėtų duoti geresnių rezultatų ir suteikti papildomos naudos;
- F. kadangi Alpės yra Europos ir tarptautinės svarbos kalnai su pažeidžiamomis ekosistemomis ir daugybe ledynų, kurie yra stipriai paveikti klimato kaitos, taip pat su daugybe saugomų gamtos teritorijų ir įvairių endeminių rūšių saugomų augalų ir gyvūnų;
- G. kadangi sanglaudos politikos tikslas – siekti ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos visoje ES;
 - 1. mano, kad plataus masto strategijų, pvz., makroregioninių strategijų, kūrimas turėtų padėti stiprinti vietos ir regioninio lygmens vaidmenį įgyvendinant ES politiką ir kad reikėtų daugiapakopio valdymo principą nustatyti kaip pagrindinį Alpių strategijos planavimo ir įgyvendinimo principą;
 - 2. primena Baltijos jūros ir Dunojaus regionų strategijų suteiktos patirties rezultatus skaidrumo priimant sprendimus ir ES lėšų skyrimo klausimais; ragina Komisiją nedelsiant pateikti specialų šiai teritorijai skirtą veiksmų planą, siekiant įveikti struktūrines kliūtis, su kuriomis susiduriama kalnuotose vietovėse, ir sudaryti tinkamas sąlygas ekonomikos augimui ir veiksmingai socialinei ir teritorinei sanglaudai regione;
 - 3. atkreipia dėmesį į teigiamą ES teisėkūros priemonių, pvz., Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG), vaidmenį sprendžiant su makroregionais susijusius klausimus, nes šiomis priemonėmis teikiama struktūrinė parama konkreitiems bendradarbiavimo aspektams, keičiamasi gerąja patirtimi, taip pat padedama kurti ir įgyvendinti teritorinio vystymosi strategijas, sudarant galimybių institucijoms bendradarbiauti įvairiais lygmenimis;
 - 4. palankiai vertina dabartinius pokyčius Alpių regionuose ir jų pasirinktą principą „iš apačios į viršų“, šie regionai yra ne kartą pareiškę norą turėti Alpių strategiją, pagal kurią būtų veiksmingai sprendžiami visam Alpių regionui kylantys bendri iššūkiai, nuosekliau išnaudojamos didelės jo galimybės ir tenkinama būtinybė pagerinti judumą, energetinį saugumą, aplinkos apsaugą, socialinę ir ekonominę padėtį, kultūros mainus ir civilinę saugą Alpių regione;
 - 5. mano, kad tvarus Alpių vystymasis yra vienas iš pagrindinių makroregioninės strategijos tikslų, turint mintyje, jog esama daug ledynų, paveiktų klimato kaitos;
 - 6. yra įsitikinęs, kad ši strategija taip pat turėtų skatinti ir pamėginti palengvinti bendradarbiavimą dėl Europos saugomų gamtos teritorijų statuso suteikimo, kaip matyti iš naujausios bendros Prancūzijos Merkantūro nacionalinio parko (pranc. *Parc National du Mercantour*) ir Italijos Pajūrio Alpių gamtos parko (it. *Parco Naturale delle Alpi Marittime*) iniciatyvos;

7. pabrėžia, kad svarbu suderinti Alpių strategijos turinį su Alpių konvencija ir jos protokolais, taip pat atsižvelgti į vykstantį tarptautinį bendradarbiavimą ir šioje srityje sukurtus tinklus;
8. pabrėžia, kad Alpių makroregioninėje strategijoje reikėtų atsižvelgti į tradicinės žemės paskirties (daugiausiai žemės ūkio) formų išsaugojimą, taip siekiant didinti biologinę įvairovę ir išsaugoti esamas saugomas teritorijas;
9. ragina, kad Komisija visapusiškai įvertintų Alpių makroregioninę strategiją, remdamasi objektyviais kriterijais ir patikrinamais rodikliais;
10. ragina Komisiją iš tiesų įgyvendinti SESV 174 straipsnį parengiant strateginį planą, siekiant įveikti kalnuotų vietovių struktūrines kliūtis ir sudaryti tinkamas sąlygas ekonomikos augimui ir veiksmingai socialinei ir teritorinei sanglaudai Alpių regione;
11. mano, kad teritorinė strategijos dimensija padės sukonkretinti teritorinės sanglaudos koncepciją;
12. pabrėžia, kad Alpių makroregioninė strategija yra veiksminga Europos teritorinio bendradarbiavimo šiame regione stiprinimo priemonė, taikant principą „iš apačios į viršų“ ir išplečiant bendradarbiavimą geriau naudojantis turimais ištekliais, taip sudarant palankesnes sąlygas tarpsektoriniam politikos koordinavimui;
13. pabrėžia, jog Alpių makroregioninė strategija padėtų užtikrinti, kad su Alpių regionu ir kalnuotomis vietovėmis susijusios įvairios ES strategijos papildytų viena kitą ir suteiktų tikros pridėtinės vertės konkretiems projektams;
14. mano, kad Alpių makroregioninė strategija reikia koordinuoti dabartinius ES fondus, ypač sanglaudos politikos srityje, siekiant įgyvendinti projektus, kuriais siekiama kovoti su bendrais iššūkiais tokiose srityse, kaip aplinkos apsauga, investicijos į konkurencingumą ir inovacijas, žemės ūkis ir miškininkystė, vandens, energijos, aplinkos ir klimato klausimai, taip pat transportas;
15. pabrėžia, kad galima Alpių makroregioninė strategija turėtų atitikti strategijos „Europa 2020“ tikslus, taip užtikrinant atitikį ES įsipareigojimui dėl pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo;
16. pabrėžia, kad yra svarbu pasitelkiant tokią strategiją padidinti Alpių regiono inovacijų pajėgumus, naudojantis jo darbo jėgos gebėjimais, kuriant partnerystes ir bendradarbiavimą tarp pagrindinių suinteresuotųjų subjektų (darbo rinkos, švietimo, mokymo ir mokslinių tyrimų sričių subjektų, taip pat darbdavių), regione išlaikant aktyvų jaunimą, remiant kūrybiškumą ir didinant skirtingų regionų pajėgumus švietimo, mokslo ir mokslinių tyrimų srityse;
17. pabrėžia, jog pagal šią naują makroregioninio bendradarbiavimo strategiją turi būti užtikrinama, kad pakraščio regionų, pvz., teritorijų, kuriose yra aukštų kalnų, gamtines kliūtis būtų galima laikyti vertybėmis ir galimybėmis ir kad būtų skatinamas šių regionų vystymasis;
18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Regionų komitetui ir kitoms susijusioms institucijoms.

